

soud rozhodoval nikoliv o věci nepatrné, ale kde teprve k dovolacímu soudu jde věc bagatelní (srov. v témže smyslu také zásady vyslovené v rozhodnutích čís. 346, 4314, 4 8 8 8), jež jest zcela obdobné nynějšímu případu (pak čís. 6681, 7158 a jiných sb. n. s.). Napadené usnesení vydal odvolací soud ve věcech nepatrných, není tedy proti němu rekurs. přípustný (§ 517 poslední odstavec c. ř. s.) a bylo jej podle § 526 c. ř. s. odmítnouti.

Čís. 13922.

Zákon proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.

Ustanovení § 15 (3) zákona má na mysli jen a výlučně žaloby zdržovací a odstraňovací, nejsou tím však dotčeny nároky na náhradu škody, odškodného, útrat sporu a uveřejnění odsuzujícího rozsudku.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1934, R I 978/34.)

Žalobou Ck I 299/33 domáhal se žalující elektrárenský svaz na žalovaném elektrárenském svazu, by bylo uznáno právem, 1. že žalovaný jest povinen zastaviti dodávku elektrické energie do katastru obce P.; 2. zaplatiti žalující straně jménem náhrady škody za dobu od 11. června 1933 do 25. listopadu 1933 124.000 Kč, s 5% úroky od 28. listopadu 1933 do zaplacení; 3. že žalující straně přísluší proti žalovanému právo na náhradu škody, vzcházející po dobu, pokud žalovaný dodává elektrickou energii do katastru města P.; 4. že žalovaný jest povinen zaplatiti žalující straně odškodné 25.000 Kč; 5. že se žalující straně přiznává oprávnění uveřejnění pravoplatný rozsudek do jednoho měsíce na útraty žalovaného v časopisech v žalobě uvedených. Soud první stolice odmítl celou žalobu pro zahájení sporu Ck I 155/33 s poukazem na § 15 zákona proti nekalé soutěži. Rekursní soud vyhověl částečně rekursu žalobcovu a změnil napadené usnesení v ten rozum, že zamítl námitku zahájené rozepře potud, pokud se žaloba pod 2.—6. domáhala zaplacení po případě vrácení náhrady škody, odškodného, práva na uveřejnění rozsudku a soudních útrat, a soudu první stolice uložil, by o této žalobě v takto obmezeném rozsahu dále jednal; ohledně žalobního žádání pod 1., domáhajícího se zastavení dodávky elektrické energie do katastru města P. napadené usnesení potvrdil. Důvody: Rekurs žalující strany je důvodný, pokud se žaloba domáhá náhrady škody po případě odškodnění a dalších s tím souvisejících výroků. Paragrafem 15 zák. jest zakázáno jen podání dalších žalob zdržovacích a odstraňovacích, nikoli však další žaloby o náhradu škody, jejíž určení a vymáhání je zcela samostatným nárokem ohroženým nad to podle § 23 případným jeho promlčením. Uplatňování tomu nevádí ani námitka zahájené rozepře podle předpisu c. ř. s., neboť jde podle tvrzení žaloby o nový nekalý čin žalované strany, o zařízení dodávky elektrické energie proti pouhé nabídce k tomu směřující a předchozí žalobou sub Ck I 155/33 pozastavené, a nad to i o jiný nárok, podmíněný vedle nekalého jednání samého ještě dalšími skutkovými předpoklady, které při prvéjší žalobě nepřicházejí v úvahu, takže soud první stolice se mýlí, maje za to, že nároky 2—6 žalobní prosby jsou pouhým příslušenstvím nároku 1. v žalobě č. j. Ck I

155/33 již vymáhaného. Skutkový podklad je jen částečně stejný a tato okolnost může mít význam jen pro spojení obou žalob k současnému projednání podle § 187 c. ř. s. nebo pro přerušení podle § 190 c. ř. s. Ovšem, pokud se žaloba domáhá pod 1. zastavení dodávky elektrické energie, jest nárok ten totožný s žalobním nárokem, již pod Ck I 155/33 uplatňovaným a domáhajícím se výroku o zdržení se nabídky a dodávky elektrické energie, a rekurent neprávem tvrdí, že nová žaloba je žalobou odstraňovací, kdežto prvá žalobou zdržovací. Zákaz dodávky je nárokem zdržovacím, odstraňovací žaloba musila by se domáhati odstranění různých zařízení dodávku umožňujících, což však žaloba v souzeném případě nežádá.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací soud poukazuje na správné odůvodnění rekursního soudu, k němuž vzhledem k vývodům dovolacího rekursu dodává: § 15 zákona proti nekalé soutěži má na mysli jen a výlučně žaloby zdržovací a odstraňovací. Pod čís. 2 až 6 žaloby zažalované nároky na náhradu škody, odškodného, útrat sporu a uveřejnění odsuzujícího rozsudku nejsou proto ustanovením § 15 dotčeny, ježto tu jde o samostatné nároky, jež lze bez zřetele na nárok zdržovací neb odstraňovací, z něhož jsou odvozovány, kdykoli úplně samostatně uplatňovati.

Čís. 13923.

V řízení o prozatímním opatření k zajištění zdržovacího nároku podle zákona o nekalé soutěži nelze prokazovati pravdivost tvrzení prý zlehčujících.

K povolení prozatímního opatření stačí, že pozastavený článek byl otištěn v časopise vydávaném odpůrcem jako odpovědným redaktorem. Nárok na prozatímní opatření jest tu opodstatněn již touto skutečností, bez ohledu na zavinění nebo vědomí skutku.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1934, R I 1184/34.)

K zajištění nároku firmy Josef P., dům dámského kadeřnictví a vlásenkářství v Praze, proti Josefu Š-ovi, kadeřníku v Praze, ve sporu podle zákona proti nekalé soutěži, zapověděl soud své stolice žalované straně, by nerozšiřovala tvrzení: 1. že práce sašetami je vyložený podvod, 2. že kadeřníci používáním sašet zničili by si to málo, co ještě mají, 3. že nákup sašet znamená zbavování se peněz za věc neužitečnou, 4. že vlasy, které jsou ošetřeny sašetami, jsou jediná koudel a směřují do všech stran světových. Důvody: Žalující firma pracuje ve svém závodě kadeřnickém na provádění trvalé ondulace a uvádí, jak jest nesporno, do obchodu k provádění této ondulace sašety. I žalovaný jest kadeřníkem a jest tudíž obě dvě strany pokládati za soutěžitele ve smyslu § 46 zák. čís. 111/1927. Výtiskem časopisu »Pražský kadeřník«, jehož jest, jak osvědčeno tímto časopisem ze dne 15. května 1933, redaktorem a vydavatelem, uveřejnil žalovaný článek nadepsaný »Trvalá bez